

Ünnepi szezon – a megszokott, fiatalos lelkesedéssel

Póta György bízik abban, hogy megtalálják a helyüket és a támogatóikat

Tizenöt esztendővel ezelőtt, 1993-ban alakult meg a Danubia Ifjúsági Szimfonikus Zenekar. 2005-ben változtatott nevet, és két éven keresztül Danubia Szimfonikus Zenekar néven muzsikált. 2007-ben pedig Óbuda-Békásmegyer Önkormányzata lett az együttes fenntartója, így azóta Óbudai Danubia Zenekarként működnek. Az új névvel új élet is kezdődött az együttes számára, s bár továbbra is komoly küzdelmet kell folytatniuk fennmaradásukért, komoly segítséget jelent, hogy egy kerület felvállalta a zenekart. Az idei, jubileumi esztendő pedig számos újdonságot tartogatott a társulat számára, hiszen sikerült végre saját próbateremmel találkozniuk, megújult a honlapjuk, s a következő szezontól bérletsorozatot indítanak a Művészetek Palotájában. Az együttes helyzetéről, terveiről a zenekar ügyvezetője, Póta György beszélt.

I Mennyire elégedettek azzal az összeggel, amelyet zenekari támogatásként kaptak az Oktatási és Kulturális Minisztérium által elosztott keretből?

– Miután láttuk, hogy az önkormányzati fenntartású énekkarok és zenekarok 2008-as évre szánt állami költségvetési kerete a tavalyihoz képest nem emelkedett, ellenben két új zenekar lépett be idén a rendszerbe, lelkileg arra is fel voltunk készülve, hogy most kevesebb pénzt kapunk. Ezek között a körülmények között kifejezetten örültünk annak, hogy az Óbudai Danubia Zenekar minisztériumi támogatása ebben az évben maradt a tavalyi szinten. 53 millió forintból már lehet évadot tervezni, s emellett Óbuda önkormányzata is a duplájára, 10 millió forintba emelte az általa adott büdzsét. A HÉROSZ Zrt. segítsége is jelentős, ez a vállalat a legfontosabb támogatónk, szinte a kezdeti időszaktól szponzorálja a zenekart. Így némileg könnyebb a helyzetünk. S míg régebben esetenként 3-4 hónapos késéssel tudtuk csak a muzsikusaink bérét kifizetni, mostanra két hónapnál nincs hosszabb csúszásunk, s már ezt is komoly eredménynek érezzük. Bízunk azért abban, hogyha megszületik a művészeti törvény, akkor jobb helyzetbe kerül a mi együttesünk, tervezhetőbb lesz az életünk. Hiszen ha tartjuk magunkat a szabályozáshoz, akkor előre kiszámítható lesz a költségvetésből ránk eső rész.

I Ehhez azonban szükség lesz az együttesnél is nébány változtatásra, hiszen a tervezet szerint a pénz elosztásánál fontos kritériumnak számít majd, bány státuszos tagja van a zenekarnak, s mekkora támogatást kap a fenntartójától...

– Reménykedünk benne, hogy ezeken a dolgokon fogunk tudni változtatni, hiszen az lenne a cél, hogy minél több státuszunk legyen, hogy stabil megélhetést, perspektívát tudjunk nyújtani a zenészeinknek. Talán mire megszületik a törvény, addigra jobban megfelelünk majd ezeknek a feltételeknek.

I Az is pozitív előrelépés, hogy annyi ottbontalan év után végre saját próbatermet találtak.

– Égen-földön kerestünk már termet, autóval jártuk a várost, gyártelepeken kutattunk a megfelelő helyiség után, ismerősöknél kérdezősködtünk, de nemcsak mi szervezők, hanem a zenészeink is aktívan részt vettek a kutatásban... Ezért aztán tényleg nagy öröm, hogy sikerült az I. kerületi önkormányzattal megállapodást kötnünk, s a Kosciuszko Tádé utcai iskola egykori tornatermet, ahol még egy aprócska színpad is akad, próbateremként használhatjuk. Így nyugodtan tudunk dolgozni, nem kell más együttesekhez alkalmazkodnunk. Ahogy attól sem kell tartanunk, hogyha a tulajdonos mégis berak egy saját próbát, akkor kilencven ember életét szervezhetjük át...

I S nem nagyon megterhelő anyagilag az együttes számára a terembérlés?

– Annál semmiképp sem drágább, mintha minden egyes alkalommal más és más helyen fizetnénk a helyiségért, s állandóan a város különböző pontjaira kellene szállítatnunk a hangszereinket. Az eltelt időszakban kaptunk persze terembérlésre ajánlatokat, akadt köztük havi kétmillió is, a Kosciuszko utcai helyiség ára azonban jóval jutányosabb. Ráadásul a muzsikusoknak is tetszik. Egyelőre három hónapos próbaidőre kaptuk meg, de bízom benne, hogy utána meghosszabbíthatjuk a szerződést. Emellett első befogadónkat, az Óbudai Társaskört sem hanyagoljuk el – pontosabban a Társaskör segít minket, hiszen az ottani termék adnak otthont alkalmanként a kisebb szólamprobáknak.

I Sőt, még egy sorozatot is indítottak a Kiskorona utca 7-ben Danubia + címmel. Hogy váltak be ezek a kamarakoncertek?

– Nagyon jól, a muzsikások roppant lelkesek, hozzák a különböző ötleteket, s az

együttes szempontjából is értékes műhelymunka folyik ezen, a mindannyiunk által nagyon szeretett helyszínen. Már összeállítottuk a következő szezonnak a műsorát, s egyelőre olyan sokan jelentkeznek a zenekarból, hogy nem tud mindenki fellépni, aki szeretne... Az idei évadban a közönség érdeklődése hangversenyről-hangversenyre nőtt, remélem, így lesz ez a jövőre is!

■ A hűséges hallgatóikat most azzal jutalmazták, hogy aki a 2007/2008-as szezonban bérlettulajdonos volt, az a tavalyi bérlet áráért a Zeneakadémián és a Művészetek Palotájában rendezett sorozatokra is belépőt kapott. Elfogytak a bérletek?

– Jól sikerült a bérletezési akció, szép számban fogytak a bérletek, s akadt sok új érdeklő is. Büszkék vagyunk arra, hogy az eltelt másfél évtized alatt komoly törzsközönségünk született. Igyekszünk mindenkivel személyes kapcsolatot ápolni. A publikumunk kör-emailt, hírlevelet kap, s ha kell, a fontosabb eseményekről telefonon értesítjük őket. Lényeges az is, hogy megújult a honlapunk. A régi www.danubiazenekar.hu, illetve egy új cím – a www.odz.hu – alatt egyaránt elérhető, s a látogatók naprakész, friss információkat kapnak a koncertekről, bérletekről, a zenekar életéről, s még képek és videogalériát is találnak. Mivel a közönség részéről igény volt az iránt, hogy a rendszeres, közreműködői felkérések mellett végre saját koncertjeink legyenek a Művészetek Palotájában, ott is elindítottunk egy bérletsorozatot. S persze gondolnunk kell arra az időre is, amikor bezár az Akadémia... Így kipróbálhatjuk, hogyan tudjuk megtölteni a termet, s mindez mennyire működik. A sorozat mellett továbbra is lesznek egyéb fellépéseink a Bartók Béla Nemzeti Hangversenyteremben, hiszen ismét szerepelünk a Magyar Szimfonikus Köreknél, fellépünk a Fesztiválzenekar szervezte Dvořák-maratonon. De a jövő szezonnak érdekességei közé tartozik, hogy az új közreműködő művészek mellett, a jubileumunk kapcsán olyan vendégművészeket hívtunk meg újra, akikkel a 15 év során már sikeresen muzsikáltunk. Így a Palota bérlet programjában Kesselyák Gergely dirigál minket, valamint itt kerül sor a szeptemberi születésnap hangversenyünk keretében a Muzsikás Együttes visszatérésére, akikkel első DVD kiadványunkat készítettük. Továbbá az Akadémia bérletben – Marco Comin, Gál Tamás és Benabdallah Marouan mellett – Kobayashi Ken-Ichiro is dirigálja a zenekart, akivel az első, igazán nagyszabású

hangversenyünk volt a Kongresszusi Központban, amelyen még én magam is bőgöttem.

■ S hogyan lesz az ember a bőgő szólam tagjából az együttes ügyvezetője?

– A főiskolán Járdányi Gergelynél tanultam, s már az első fellépésen, a Danubia bálon is muzsikáltam az akkor verbuválódott csapattal. Sokat játszottam később ezzel az együttesrel, s emellett szinte mindegyik fővárosi zenekarban dolgoztam kiegészítőként. Valahogy azonban mégsem lelkesedtem annyira a muzsikás életformáért... Egy évet tanítottam, majd elmentem Németországba szalonzenélni. Fél év után jöttem vissza, de akkor már nem akartam zenekari zenészként dolgozni. Voltam bolti eladó, műszaki rajzoló, egy kicsit még újságíró is, s közben kijártam a Pécsi Tudományegyetemen az európai uniós szakértői szakot. Szerettem volna azért zeneközelben maradni, ezért a szervezői oldalon kerestem munkát. S bár sok helyen, szinte az összes együttesnél jártam, jó darabig nem akadt semmi ilyen munkalehetőségem.

■ Eszébe sem jutott, hogy egykori együttesénél, a Danubiánál érdeklődjön?

– A zenekari tagokkal azért évente néhányszor leültünk beszélgetni egy ital mellett, s mikor műszaki rajzolóként is munkanélküli lettem, kiderült, az együttesnél titkárt keresnek Ács Péter mellé. Így 2006 januárjában elvállaltam ezt a feladatot, s Péter mellett beletanultam a munkába. Amikor tavaly az óbudai önkormányzattal megszületett a közös kht., akkor én lettem az ügyvezetője, s 2009-ig szól a szerződés.

■ S a muzsika mennyire van jelen ma az életében?

– Van most is egy zenekarom, a Pelvax Zenekar Társulása, amelyben rendszeresen zenélek. A „komolyabb” könnyű műfajt képviseljük, a sokszínűség jellemző ránk, és a repertoárunkon a világ legkülönbözőbb zenéinek jut szerep.

■ S ezek szerint szereti a kihívásokat, hiszen az együttes az utóbbi években komoly harcot folytat a fennmaradásért...

– A többi zenekar helyzete sem sokkal könnyebb, s ennél a társaságnál azokkal dolgozom, akikkel annak idején együtt muzsikáltam. Az is nagyon jó, hogy ezt a zenekart együtt hívtuk életre, s a zenészek lelkesedését a mai napig sikerült megőriznünk. S

bár a jelenlegi helyzet sem könnyű, azért most már elmondhatjuk, van egy komoly támogatónk, az óbudai önkormányzat, amely erején felül vállalja a kultúra támogatását...

■ S hogyan alakul az együttműködésük Óbudával?

– Az ott élők egyre gyakrabban hallgatják meg koncertjeiket. Fontosnak tartjuk, hogy növeljük a fiatalok számát a hangversenyeken, ezért például az Óbudai Társaskörben rendezett Danubia + sorozatunkra a III. kerületi diákoknak ingyenes a belépés, a legkisebbekkel pedig szeptembertől induló, óvodai programunkkal szeretnék megkedveltetni a komolyzenét és a hangszeres zenélést. Rendszeresen fellépünk az Óbudai Nyár keretében a Fő téren, s kerületünk hagyományteremtő kezdeményezésén, az „Óbuda Napja” – századfordulós majális rendezvényein is muzsikálnak zenészeink. De nemcsak a kerületben akadnak izgalmas fellépéseink. A szezonunk programjában néhány jótékonysági koncert is szerepel, fellépünk a várbeli Borfesztiválon, folytatódik a Művészetek Palotájában az Emberi Himnusz-előadássorozat, amelynek kísérőzenekara vagyunk, valamint egy zágrábi nemzetközi zenei fesztiválon is muzsikálunk.

■ Az utóbbi években rendszeresen jelentkeztek lemezfelvétellel. Dolgoznak most is új albumon?

– Igen, a zenekarnak a Warner kiadásában megjelenő, harmadik albumát készítjük. A CD-n Brahms 21 magyar tánc szerepel, s ez az album világszerte megtalálható lesz majd a zeneműboltok polcain.

■ S hogyan tovább, mit tudnak tenni azért, hogy legyen majd huszadik jubileum is?

– Bár a zenekar finansziális támogatottsága összehasonlíthatatlanul erősebb már a néhány évvel ezelőtti tapasztalt, bizonytalan állapotokhoz képest, azért a tökéletes anyagi biztonságtól még messze vagyunk. Erre is megoldást kell találnunk, a jövő szezonban még nagyobb erőfeszítéseket kell tennünk azért, hogy támogatókra leljünk. Tavaly például, amikor a Salva Vita Alapítvány jótékonysági rendezvénye keretében José Curával koncerteztünk, már megjelent néhány szponzor... Mindenesetre keressük a helyünket, törekszünk a státuszokat kialakítani, hiszen nem lehet csak az államtól segítséget várni...

R. Zs.